

Thờ rỗi

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Qu&#c
Thứ Sáu, 21 Tháng 10 Năm 2011 13:37

M&#t trong nh&#ng khuy&#t đ&#m l&#n nh&#t c&#a ng&#i Vi&#t là s&# chia r&#.

M&#t trong nh&#ng bi&#u hi&#n r&#t nh&#t c&#a t&# n&#n chia r&# y là hi&#n t&#ng th&# r&#i.

Th&# r&#i là tên g&#i chung c&#a nh&#ng b&#c th&# vu kh&#ng và bôi nh&# không ký tên ho&#c ký m&#t cái tên v&# v&#n nào đó v&#t r&#i trên đ&#ng ph&# ho&#c trong các thùng th&#.

G&#n đây, l&#i thêm m&#t hình th&#c m&#i: g&#i qua email. &# c&# hai hình th&#c, truy&#n th&#ng và hi&#n đ&#i, th&# r&#i đ&#u có nh&#ng đ&#c đ&#m gi&#ng nhau: vu kh&#ng và h&#n h&#.

B&#i, n&#u không vu kh&#ng và n&#u có b&#ng ch&#ng đ&#ng hoàng, h&#n không ai ch&#n hình th&#c t&# cáo n&#c danh nh&# th&#. Và n&#u không h&#n h&# thì cũng không ai ch&#i cái trò ném đá gi&#u tay nh&# th&#.

M&#c đích đ&#u tiên c&#a nh&#ng k&# s&# đ&#ng th&# r&#i là nh&#m t&#o nên m&#t d&# lu&#n x&#u, qua đó, làm m&#t uy tín ai đó. Không bi&#t m&#c tiêu &#y có th&#c hi&#n đ&#c không, nh&#ng v&# ph&#ng di&#n pháp

lý, Tây ph&#ng, có thể mang ra tòa. Đó là lý do chính khiến sinh hoạt chính trị và xã hội Tây ph&#ng tiếp tục đổi mới.

Dĩ nhiên, chúng tôi không thể. Tây ph&#ng, ngược lại ta vẫn chơi x&#u nhau. Nhưng không chơi x&#u theo kiểu thư rí: tôi bắt gặp họ.

Trong công đồng Việt Nam tôi gặp, tôi thay, nên thư rí vẫn khá phổ biến. Trước đây, lúc còn ở Pháp, làm việc trong tòa soạn một tờ báo, tôi thường xuyên nhận được những bức thư của danh nhân thế giới đến từ khắp nơi. Từ Mỹ. Từ Úc. Từ Đức. Vân vân. Tất cả đều như nói x&#u một ai đó. Có khi là một linh mục. Có khi là một thanh niên trẻ. Nhưng họ, là một nhân vật tiếp tục đổi mới có tiềm năng trong công đồng.

Sau này, nghề làm báo, sang Úc dạy học, tôi nhận thấy tôi gặp một số bạn bè trong báo giới ở Úc và ở Mỹ về tình trạng của các bức thư rí như thế. Họ nói ai cũng trả lời gì gì nhau: Thì cũng vậy!

Chuyện cá nhân với nhau, thôi đi, không đáng kể. Điều đáng nói là những trò ném đá gi&#u tay như vậy có khi gây thiệt hại cho công đồng.

Úc, cách đây nhiều năm, có một tiểu bang như phát triển ngành Việt ngữ và Việt học trong các trường trung và tiểu học. Đó là một cơ hội quý báu cho công đồng. Nhưng em còn có cơ hội duy trì tiếng Việt. Một giáo sư đến từ Bộ giáo d&#c để chỉ với nhiệm vụ quản lý dự án này. Với bổ nhiệm của công đồng, tin đã xì ra ngoài.

Gần như ngay tức khắc, Bộ giáo d&#c tiểu bang nhận được vô số thư rí tố cáo và giáo sư này là... Việt cộng. Sự phi&#n, Bộ giáo d&#c b&#n ý, giao cho với quản nhiệm ngành Việt ngữ để cho một người... Ý. Và cái người Ý này, thay vì tìm cách phát triển môn tiếng Việt lại lo phát triển môn tiếng Ý. Kết quả là, một năm sau, tiểu bang này, tiếng Ý thì phát triển như vũ bão còn tiếng Việt thì, dù dân số người Việt rất đông, vẫn cứ l&#t mãi.

Một chuyện khác, gần đây họ, ngay đến pháp cũng tôi đang sống. Trong một bài viết đăng trên blog này, có lần tôi dám đề nghị: tôi gặp, không đâu việc dạy tiếng Việt lại như một nhà ở Úc; Úc, không đâu như một bang Victoria; và trong tiểu bang Victoria, không đâu như một thành phố Melbourne.

Với dân số người Việt khoảng 70,000 người, Melbourne có khoảng gần 10,000 học sinh Việt

Nam đang học tiếng Việt, từ lớp 1 đến lớp 12. Ai cũng thấy đó là điều cực kỳ may mắn. Thế nhưng không phải ai cũng biết trân quý sự may mắn này. Một hôm, người ta nhận được một thư từ thư r hoặc bởi các cửa tiệm hoặc gửi qua email từ các trang này là công sở, trang này là tham nhũng. Và kêu gọi phải huỷ bỏ ngay các trang này.

Ai viết những bức thư r như thế?

Một số người trả lời: Công sở. Hỏi: Tại sao? Trả lời: Vì công sở núp dưới lý gián và phá hoại công đồng!

Có thể như thế thật. Nhưng tôi không nghĩ đó là sự thực hoàn toàn.

Các đây khá lâu, tôi có một người bạn làm việc trong ngành truyền thông được chính phủ Úc tài trợ. Anh ấy là một ký giả xuất sắc. Rồi Việt Nam sang Úc để học lúc còn nhỏ (mới 13 hay 14 tuổi gì đó), anh vừa giỏi tiếng Anh vừa giỏi tiếng Việt. Lại được rèn luyện trong môi trường giáo dục Tây phương, các bài viết của anh đều có tính khoa học cao: tài liệu cập nhật và chính xác, được diễn đạt một cách khách quan và phân tích một cách sâu sắc.

Nhưng khi tiếng tăm của anh càng nổi, anh nhận được càng nhiều những bức thư r từ các anh là Việt cộng! Thấy vậy, computer của anh bị biến, họ bắt thư r để viết tay. Có điều, dù ký hiệu tên khác nhau, các bức thư r ấy đều có cùng một nét chung.

Anh bạn của tôi gửi tất cả các bức thư r ấy để làm... kỷ niệm. Một năm sau, do một dịp tình cờ, anh phát hiện ra người viết các bức thư r này chính là một người quen của anh. Cũng nét chữ vậy. Cũng giọng điệu vậy. Anh hỏi đi!

Cái người chuyên r thư r thì giác một số trang Việt ngữ ở Melbourne là Việt Cộng tôi mới kể trên, sau này, cũng bị phát hiện.

Chuyện là do người ấy dùng computer. Tất cả những việc của anh đều được email gửi là thư r hoặc bưu thiếp. Ông ấy không biết phân biệt các hình ảnh trong computer để mang danh tính của anh.

Chính vì thế, sau đó, ông bị bắt quả tang. Đó là ai? Không phải là một Việt cộng đâu. Mà là một thầy giáo. Họ quả là ông ấy bị lừa dối và phải rời khỏi văn phòng, từ computer lấy cho nhà trường, cảm ơn đã gửi email của nhà trường, gửi ngay tức khắc.

Thư rời

Từ: Giả: Nguyễn Hồng Quốc
Thứ Sáu, 21 Tháng 10 Năm 2011 13:37

Vấn đề là: Tôi sao ngái ta lại làm vậy?

Tôi chưa. Không trả lời được. Xin nhường cho bạn được.